

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Smerdova Natalia,
în pricina de insolvabilitate la cererea lichidatorului „Sairos Design” SRL,
Lihovetchi Alexandru, privind atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor
responsabile,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, prin care a
fost admisă cererea lichidatorului „Sairos Design” SRL, Lihovetchi Alexandru,
privind atragerea la răspundere subsidiară a directorului firmei „Sairos Design”
SRL - Smerdova Natalia și a fondatorilor firmei „Sairos Design” SRL: Moldovan
Alexei și Saichin Dumitru,

a c o n s t a t a t :

La 18.11.2014, lichidatorul „Sairos Design” SRL, Lihovetchi Alexandru, a
înaintat o cerere prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a
directorului firmei „Sairos Design” SRL - Smerdova Natalia și a fondatorilor
firmei „Sairos Design” SRL: Moldovan Alexei și Saichin Dumitru, și încasarea de
la aceștia, în mod solidar, a datoriei în mărime de 175317 de lei.

În motivarea cererii a indicat că, creditorul „AZAMET - GRUP” SRL a
înaintat cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în
privința debitorului „Sairos Design” SRL.

La 28.03.2014, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău, a fost intentată
procedura de insolvabilitate a debitorului SRL „Sairos Design” și a fost desemnat
în calitate de administrator al insolvabilității – Î.I. „Lihovetchi Alexandru”.

În timpul îndeplinirii atribuțiilor s-a constatat următoarele:

Conform bilanțului contabil, întreprinderea SRL „Sairos Design”, deținea
stocuri de mărfuri și materiale în mărime de 725705 de lei și active pe termen scurt
în sumă de 162246 de lei. Activele date nu au fost prezentate administratorului.
Consideră că ele au fost sustrase și actualmente în masa debitoare nu există. Mai

mult ca atât, firma are o mulțime de datorii și creditori: „AZAMET-GRUP” SRL, SC „Gerci” SRL, SA „Ceproserving”, SRL „Damicom”.

În pofida multiplelor solicitări din partea lichidatorului de a remite documentele activității economico-financiare și ștampila întreprinderii, inclusiv prin sursele mass-media (presa), acest lucru nu a fost făcut de către persoanele responsabile a debitorului: director - Smerdova Natalia, co-fondatorii - Saichin Dumitru, Moldovan Alexei, iar această obligație este prevăzută de Legea insolabilității.

Referindu-se la prevederile art. 27 alin. (4), 248 din Legea insolabilității, a mai indicat că, conducerea SRL „Sairos Design” a folosit bunurile debitorului în interes personal. Acest fapt se dovedește prin aceea că, potrivit bilanțului contabil, firma deținea active, însă în realitate acestea nu sunt. Totodată, aceștia ascund activele debitorului, au ținut o contabilitate fictivă, fapt demonstrat prin tănuirea documentelor contabile, neprezentarea raportului financiar pe perioada anului 2012, precum au comis și alte acțiuni care au adus daune proprietății debitorului, motiv pentru care se impune atragerea acestora la răspunderea subsidiară, în temeiul art. 338 alin. (2) Codul muncii, art. 45 alin. (2), art. 15 alin (1) din Legea insolabilității.

Prin hotărârea Curții de Apel din 01 aprilie 2016 a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Sairos Disign”, Lihovețchi Alexandru” privind atragerea la răspundere subsidiară a directorului firmei „Sairos Design” SRL - Smerdova Natalia și a fondatorilor firmei „Sairos Design” SRL: Moldovan Alexei și Saichin Dumitru. S-a încasat, în mod solidar, din contul directorului firmei „Sairos Design” SRL - Smerdova Natalia și a fondatorilor firmei „Sairos Design” SRL: Moldovan Alexei și Saichin Dumitru, datoriile întreprinderii față de creditori în sumă de 353284, 80 de lei.

Materialele pricinii atestă că, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 iulie 2016, în temeiul art. 437 alin. (1) lit. e) și f), art. 84, 437 alin. (2) CPC, a fost restituită cererea de recurs a Nataliei Smerdova din 20 iulie 2016, pe motiv că cererea de recurs era nemotivată și lipsea dovada achitării taxei de stat.

La 09.08.2016, Smerdova Natalia, a declarat recurs repetat împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, prin care a solicitat repunerea în termen a recursului, casarea parțială a hotărârii nominalizate în partea încasării de la ea, în mod solidar, a datoriei în mărime de 353284, 80 de lei și emiterea, în această parte, a unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, hotărârea integrală a instanței de apel a primit-o cu întârziere, abia la data de 22.07.2016. Despre faptul că recursul, din 20.07.2016, declarat împotriva hotărârii date, a fost restituit, la 25.07.2016, de către Curtea Supremă de Justiție, a aflat la 08.08.2016.

Consideră că, în conformitate cu art. 438 alin. (3) CPC, înlăturând toate neajunsurile, este în drept să depună recurs repetat și că există temeiuri pentru a repune în termen recursul declarat.

Analizând modul în care recurenta și-a exercitat dreptul la recurs, temeiurile invocate în cererea de recurs, raportate la materialele pricinii și prevederile legale, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Smerdova Natalia este depus cu omiterea termenului de declarare a recursului, iar argumentele invocate în recurs privind repunerea în termen a recursului sunt neântemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 438 alin. (3) CPC, restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după lichidarea neajunsurilor și respectarea celorlalte reguli stabilite de lege pentru declararea lui.

Verificând prin prisma normei de drept pre-citate, instanța de recurs reține că, în speță, hotărârea instanței de apel a fost pronunțată la 01.04.2016. În cererea de recurs, recurenta indică că a fost cunoscută cu copia hotărârii integrale la 22.07.2016. Astfel, termenul de 15 zile prevăzut pentru declararea recursului începând să curgă la 23.07.2016, ziua următoare momentului în care recurenta a făcut cunoștință cu copia hotărârii integrale, și expirând la 08.08.2016. Termenul de recurs este un termen procesual de decădere.

După cum atestă materialele pricinii, recurenta, a depus cererea de recurs la 09.08.2016, adică cu omiterea termenului de declarare a recursului.

Potrivit art. 116 alin. (1) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

În sensul acestei norme, este de principiu, ca declarând recurs în afara termenului legal și solicitând repunerea în termen, să fie invocate motive întemeiate, care să justifice încălcarea acestui termen. Pe când, în speță, recurenta nu a prezentat nici o dovadă care să confirme că termenul de depunere a recursului a fost omis din motive întemeiate.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul recurteii că, inițial, a depus cererea de recurs la 20 iulie 2016, iar la 25.07.2016, prin încheierea Curții Supreme de Justiție, cererea de recurs a fost restituită, fapt despre care a aflat la 08.08.2016, deoarece, după cum rezultă din conținutul încheierii enunțate, cererea de recurs a fost restituită din considerentul că aceasta nu a întrunit exigențele stabilite de art. 437 alin. (1) lit. e) și f), art. 84 și 437 alin. (2) CPC.

Depunerea recursului fără respectarea exigențelor prevăzute de art. 437 CPC constituie, întotdeauna, temei de restituire a cererii de recurs, în conformitate cu art. 438 alin. (2) CPC.

Față de cele arătate, recurenta știa doar că recursul este nemotivat și depus fără achitarea taxei de stat. În atare situație, dânsa, înlăturând neajunsurile, urma până la expirarea termenului rămas să depună recursul repetat pentru a se încadra în rigorile art. 438 alin. (3) CPC. Or, prevederile acestei norme nu suspendă termenul prevăzut de lege pentru declararea recursului.

Atunci când legislația procedurală acordă anumite drepturi procedurale participanților la proces, în același timp, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei prezumții fictive de prelungire a unui termen de procedură. Ca consecință, reânnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere în termen a recursului și, respectiv, de a respinge ca tardiv recursul declarat de către Smerdova Natalia.

În temeiul celor expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge cererea de repunere în termen a recursului.

Se respinge ca tardiv recursul declarat de Smerdova Natalia, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, în pricina de insolabilitate la cererea lichidatorului „Sairos Design” SRL, Lihovetchi Alexandru, privind atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor responsabile.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele colegiului, judecătorul - Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Mardari,

Sveatoslav Moldovanu,

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas